

Otobiyografi

– Mikail Dede · 26 Eylül 2024

sen ve ben

kitapların raflarda toz tutması
gibiyiz
ilk fırsata cılız bir rüzgarda
toz konçertosuna dönüşüyoruz

ve tartışıyoruz sohbet adabına
uygun ve ayetlere dikkat ederek...

! yaratıcı bizi affetsin!

yaşamla alakalı soyut
ve somut fikirleri tartışırken
eğer ben daha somut olursam
sadece sevişmek
hakkında konuş diyorsun
ve bunu bir tek sen biliyorsun

bu kaybolmuş bir rüyamız
aramızda kalsın
sakın kimseler söyleme
zincirleri üzerine çekme

ilkellik içinde taş devrimle
duyguları örüyoruz
bu güncel ahlaka bile zıt
biliyorum sus ve sus
tüm sözlerimiz epikuros'la
ve dört kitapla çelişiyor

evet romantik değiliz
yasaklıyız aşka dair
belki de vandallık
var sevişmelerimizde
ve sohbetlerimizde

geceyi gündüzü
tüm zamanı
kenara koyuyoruz
karanlıkta ara sokaklarda
gezme mi istiyorsun
yarayla dövmele vücudum
yılların kıvrımlarında
izini sürerken

ve sana
hiçlik muamelesi yapıyorum
ve sen bunu seviyorsun
dalgaların kıyıya çarpmasını
ve bir çok buna benzer fikirleri de

sabaha doğru
nefes nefese üstümüze düşen ay ışığı
keşke michelangelo bizi böyle resmedebilseydi...

biliyorsun çağdaş resim makinelerine karşıyız
hümanist ve doğa sever kişiliğimize aykırı ya

evet geceleri sarhoş dans ediyoruz
ben sen ve özgür hayallerimiz
ta ki zincirlerimizi hatırlayana dek

ve

dönüyoruz günahsız bedenlerimize
ayet okuyarak ve defalarca yıkanarak
siliyoruz gecenin kirini ve pasını bulaşık
tellerine ovarak
zira bize böyle öğretili...